

Bratislava 10. februára 2026

Č. sp.: NBS1-000-108-288

Č. z.: 100-001-061-352

ROZHODNUTIE

Banková rada Národnej banky Slovenska ako druhostupňový orgán príslušný podľa § 32 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 747/2004 Z. z.“ alebo „zákon o dohľade“) na konanie podľa tretej časti (§ 12 až § 34a) zákona o dohľade o rozklade zo dňa 29.01.2025, doručenom Národnej banke Slovenska (ďalej tiež „NBS“) dňa 03.02.2025, ktorý podala spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 – Michle, Česká republika, IČO: 649 48 242, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, Oddiel: Po, Vložka číslo: 2310/B (ďalej len „spoločnosť UniCredit Bank, a. s.“, „dohliadaný subjekt“ alebo „účastníčka konania“) prostredníctvom právneho zástupcu XXX, XXX & XXX, s.r.o. advokátska spoločnosť, XXX XXX, XXX XX XXXXX, IČO: XXXXXX proti prvostupňovému rozhodnutiu Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom, úseku dohľadu o ochrany finančného spotrebiteľa, odboru ochrany finančných spotrebiteľov č. sp. NBS1-000-040-618, č. z. 100-000-826-736 zo dňa 09.12.2024 (ďalej tiež „prvostupňové rozhodnutie“), o podanom rozklade takto

rozhodla

I. Banková rada Národnej banky Slovenska podľa § 32 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. **m e n í** prvostupňové rozhodnutie č. sp. NBS1-000-040-618, č. z. 100-000-826-736 zo dňa 09.12.2024 v časti I. výroku takto:

„ I. v súlade s ustanoveniami § 35f ods. 1 písm. a) a § 35h ods. 1 a ods.3 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 373/2018 Z. z. **úhrnnú pokutu vo výške 35.000 eur (slovom tridsaťpäťtisíc eur)** za to, že:

1. v období od 1. 07. 2018 do 7. 11. 2019 v zmluvách o spotrebiteľskom úvere dojednávala zmluvnú podmienku alebo jej významovo totožnú zmluvnú podmienku v znení: „*Poplatky ku dňu podpisu zmluvy: - Za poskytnutie Úveru ..... EUR poplatok je splatný v mesačných splátkach vo výške ..... EUR na ťarchu Inkasného účtu v Platobný deň. Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlžník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote alebo splatí Úver pred Konečnou splatnosťou Úveru, poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke alebo okamihom predloženia požiadavky Dlžníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu Inkasného účtu pri splatení Úveru.*“, a použitím jej časti „*Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlžník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote ..., poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke ... a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu Inkasného účtu pri splatení Úveru.*“, čím si účastníčka konania vymienila právo na plnenie vo väčšom rozsahu ako pri odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia umožňuje ustanovenie § 13 ods. 3 prvá a tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení 373/2018 Z. z. (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z.“), a tým porušila práva finančného spotrebiteľa a porušila povinnosť v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov zdržať sa dojednania kompenzácie nad rámec ustanovenia § 13 ods. 3 prvá a tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z.,

2. v období od 1. 7. 2018 do 7. 11. 2019 v zmluvách o spotrebiteľskom úvere dojednala zmluvnú podmienku alebo jej významovo totožnú zmluvnú podmienku v znení: „*Poplatky ku dňu podpisu zmluvy: - Za poskytnutie Úveru ..... EUR poplatok je splatný v mesačných splátkach vo výške ..... EUR na ťarchu Inkasného účtu v Platobný deň. Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlžník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote alebo splatí Úver pred Konečnou splatnosťou Úveru, poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke alebo okamihom predloženia požiadavky Dlžníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu Inkasného účtu pri splatení Úveru.*“ a použitím jej časti: „*Zmluvné strany sa dohodli, že ... ak Dlžník splatí Úver pred Konečnou splatnosťou Úveru, poplatok sa stáva splatný ... okamihom predloženia požiadavky Dlžníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu Inkasného účtu pri splatení Úveru.*“, pričom vo vyššie uvedenom období žiadala a prijala pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru poplatok za poskytnutie úveru v celej dovtedy nesplatennej výške bez primeraného zníženia za časové obdobie odo dňa splatenia spotrebiteľského úveru do zmluvne dohodnutého dňa splatnosti spotrebiteľského úveru, čím porušila povinnosť v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov zdržať sa uplatňovania plnení nad rámec ustanovenia § 16 ods. 1 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z., zároveň porušila práva finančného spotrebiteľa na zníženie

celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom pri splatení spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti za podmienok stanovených § 16 ods. 1 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z.,

3. v období od 1. 7. 2018 do 7. 11. 2019 v zmluvách o spotrebiteľskom úvere dojednávala zmluvnú podmienku v znení: „*Poplatky ku dňu podpisu zmluvy: Poplatok za spracovanie žiadosti o predčasné ukončenie poistenia schopnosti splácať Úver (vrátane prípadov ukončenia poistenia z dôvodov predčasného splatenia Úveru; výnimku tvoria len prípady, keď klient požiadava a vyčerpá nový úver s poistením od rovnakého poisťovateľa): 3 % zo sumy poplatku za zaradenie do poistenia; splatný v deň, v ktorom nastane právny úkon zakladajúci nárok Banky na účtovanie poplatku.*“, a na základe tejto podmienky vo vyššie uvedenom období žiadala a prijala pri splatení spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti *poplatok za spracovanie žiadosti o predčasné ukončenie poistenia schopnosti splácať úver*, ktorý nepredstavuje účelne vynaložený náklad priamo súvisiaci so žiadosťou o predčasné splatenie, čím porušila povinnosť v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov zdržať sa v súvislosti s predčasným splatením spotrebiteľského úveru uplatňovania plnení nad rámec ustanovenia § 16 ods. 1 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. v znení 373/2018 Z. z., zároveň porušila práva finančného spotrebiteľa na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti za podmienok stanovených v § 16 ods. 1 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z.,

4. v období od 21. 3. 2016 do 6. 7. 2020 v zmluvách o úvere na bývanie dojednávala zmluvnú podmienku alebo jej významovo totožnú zmluvnú podmienku v znení: „*Poplatky: Dlžník je povinný v súvislosti s poskytnutím a čerpaním úveru uhradiť nasledovné poplatky: - za poskytnutie Úveru: ... EUR, poplatok je splatný v mesačných splátkach vo výške ... EUR na ťarchu Inkasného účtu v Platobný deň. Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlžník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote alebo splatí Úver pred konečnou splatnosťou Úveru dohodnutou v Základných podmienkach Úveru, poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke alebo okamihom predloženia požiadavky Dlžníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu inkasného účtu pri splatení Úveru*“, a jej časťou: „*Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlžník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote ..., poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke ... a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu inkasného účtu pri splatení Úveru.*“, čím si účastníčka konania vymienila právo na plnenie vo väčšom rozsahu ako pri odstúpení spotrebiteľa od zmluvy o úvere na bývanie v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia umožňuje ustanovenie § 14 ods. 5 tretia veta zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 214/2018 Z. z. (ďalej len „zákon č. 90/2016 Z. z. v znení zákona č. 214/2018 Z. z.“), a tým porušila práva finančného spotrebiteľa a porušila povinnosť v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov zdržať sa dojednania kompenzácie nad rámec ustanovenia § 14 ods. 5 tretia veta zákona č. 90/2016 Z. z. v znení zákona č. 214/2018 Z. z.,

5. v období od 21. 3. 2016 do 6. 7. 2020 v zmluvách o úvere na bývanie dojednávala zmluvnú podmienku alebo jej významovo totožnú zmluvnú podmienku, v znení: „*Poplatky: Dlžník je povinný v súvislosti s poskytnutím a čerpaním úveru uhradiť nasledovné poplatky: - za poskytnutie Úveru: ... EUR, poplatok je splatný v mesačných splátkach vo výške ... EUR na ťarchu Inkasného*

účtu v Platobný deň. Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlužník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote alebo splatí Úver pred konečnou splatnosťou Úveru dohodnutou v Základných podmienkach Úveru, poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke alebo okamihom predloženia požiadavky Dlužníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu inkasného účtu pri splatení Úveru“ a použitím jej časti: „Zmluvné strany sa dohodli, že ak ... Dlužník splatí Úver pred konečnou splatnosťou Úveru dohodnutou v Základných podmienkach úveru, poplatok sa stáva splatný okamihom ... predloženia požiadavky Dlužníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zúčtovať na ťarchu Inkasného účtu pri splatení Úveru.“, pričom vo vyššie uvedenom období žiadala a prijala pri predčasnom splatení úveru na bývanie poplatok za poskytnutie úveru v celej dovedty nesplatennej výške bez primeraného zníženia za časové obdobie odo dňa splatenia úveru na bývanie do zmluvne dohodnutého dňa splatnosti úveru na bývanie, čím porušila povinnosť v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov zdržať sa uplatňovania plnení nad rámec ustanovenia § 18 ods. 1 druhá veta zákona č. 90/2016 Z. z. v znení zákona č. 214/2018 Z. z., zároveň porušila práva finančného spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov spojených s úverom na bývanie pri splatení úveru na bývanie pred lehotou splatnosti za podmienok stanovených v § 18 ods. 1 druhá veta zákona č. 90/2016 Z. z. v znení zákona č. 214/2018 Z. z.

Účastníčka konania je povinná v zmysle § 35h ods. 7 zákona č. 747/2004 Z. z. zaplatiť pokutu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Ministerstva financií Slovenskej republiky č. SK50 8180 0000 0070 0073 1390 vedený v Štátnej pokladnici, a to s uvedením variabilného symbolu (47251336), konštantného symbolu 0558 a špecifického symbolu (040618).“

a v časti II. výroku sa za slovami „zákona č. 747/2004 Z. z.“ dopĺňajú slová „o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 373/2018 Z. z.“.

II. Banková rada Národnej banky Slovenska podľa § 32 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. prvostupňové rozhodnutie Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom, úseku dohľadu a ochrany finančného spotrebiteľa, odboru ochrany finančných spotrebiteľov č. sp. NBS1-000-040-618, č. z. 100-000-826-736 zo dňa 09.12.2024 v ostatných častiach **p o t v r d z u j e** a rozklad účastníčky konania vo zvyšnej časti **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

1. Národná banka Slovenska svojím pôsobením v oblasti finančného trhu podľa § 2 ods. 3 zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov prispieva k stabilite finančného systému ako celku, ako aj k bezpečnému a zdravému fungovaniu finančného trhu, ochrane finančných spotrebiteľov a iných klientov na finančnom trhu.

2. Činnosť Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom, úseku dohľadu a ochrany finančného spotrebiteľa v oblasti dohľadu nad finančným *trhom* (ďalej v tomto význame len „útvár dohľadu“) má právny základ v § 1 ods. 2 a 3 zákona o dohľade (*pozn. keďže v priebehu konania došlo k viacerým zmenám relevantnej právnej úpravy, používa sa v záujme prehľadnosti textu skratka – „zákon č. 747/2004 Z. z.“ alebo „zákon o dohľade“, pričom tam, kde je to relevantné, sa v rozhodnutí k uvedenej skratke uvádza aj znenie zákona účinné pre rozhodné obdobie*). Útvár dohľadu vykonáva v zmysle § 1 ods. 3 písm. a) zákona o dohľade predovšetkým dohľad nad dohliadanými subjektmi formou dohľadu na mieste a na diaľku, vedie konania a ukladá sankcie, pričom podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona o dohľade je oprávnený vykonávať aj ochranu finančných spotrebiteľov vrátane vybavovania podaní finančných spotrebiteľov súvisiacich s ponúkaním alebo poskytovaním finančných služieb.

3. UniCredit Bank, a.s. ako zahraničná banka podniká na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej pobočky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky oprávnenej prijímať vklady, poskytovať úvery alebo vykonávať ďalšie bankové činnosti podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“) Uvedené údaje o účastníčke konania sú zverejnené na webovom sídle obchodného registra (www.orsr.sk), ako aj na webovom sídle Národnej banky Slovenska v sekcii subjektov finančného trhu (www.subjekty.nbs.sk).

I. Úkony útvaru dohľadu pred začatím konania podľa zákona č. 747/2004 Z. z.

4. Útváru dohľadu bolo prostredníctvom webového formulára doručené podanie pani XXX XXXXXX, XXXX, XXXX XX XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.12.2018 označené ako „Podanie sťažnosti zo dňa 26.12.2018“ č. z: 100-000-145-062 (ďalej len „podanie 1“), v ktorom poukázala, že pohľadávka, ktorú bola povinná zaplatiť po odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zákonnej lehote 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsahovala okrem istiny úveru a úroku, aj poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Podanie 1 spolu s prílohami je založené v spise č. NBS1-000-040-618, č. z: 100-000-145-062. Útvár dohľadu po jeho preverení konštatoval porušenie zákona

č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona účinného v čase porušenia (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), pričom súvisiaca komunikácia útvaru dohľadu so spoločnosťou UniCredit Bank, a.s. je evidovaná v spise č. NBS1-000-040-618.

5. Nespokojnosť s postupom spoločnosti UniCredit Bank, a.s. v súvislosti s predčasným splatením úveru na bývanie pred uplynutím fixácie úrokovej sadzby úveru, bola predmetom podania ďalšieho spotrebiteľa pána XXXXXX XXXXXXXXXXXX, XXXXX XX, XXX XX XXXXXXXXXX zo dňa 06.06.2019, č. z: 100-000-175-051 (ďalej len „podanie 2“) doručeného prostredníctvom webového formulára. Spoločnosťou UniCredit Bank, a. s. vyčíslená pohľadávka zahŕňala okrem nesplatenej časti istiny úveru a úroku, aj alikvotný zostatok nesplateného poplatku za poskytnutie úveru. Útvar dohľadu po preverení podania skonštatoval porušenie zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona účinnom v čase porušenia (ďalej len „zákon č. 90/2016 Z. z.“). Podklady týkajúce sa vybavovania podania 2 sú v spise č. NBS1-000-040-618.

II. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu preskúmaného prvostupňového rozhodnutia

6. Na základe § 1 ods. 3 písm. a) bod 3, § 5 ods. 1 v spojení s § 29 ods. 1 a § 35a zákona o dohľade Národná banka Slovenska, útvar dohľadu v rámci dohľadu nad finančným trhom tiež vedie konania, ukladá sankcie a opatrenia na nápravu podľa tohto zákona a osobitných predpisov, pričom je príslušný na konanie a rozhodovanie v prvom stupni (ďalej v tomto význame len „prvostupňový orgán“).

7. Prvostupňový orgán doručením listu „Oznámenie o začatí konania č. z. 100-000-197-544 k č. sp. NBS1-000-037-993“ (ďalej len „Oznámenie k sp. zn. NBS1-000-037-993“) oznámil dňa 07.11.2019 účastníčke konania začatie konania o uložení sankcie za nedostatky v jej činnosti spočívajúce v porušení práv finančného spotrebiteľa a porušení povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov. Následne bola účastníčke konania oznámená listom zo dňa 05.02.2021 označeným ako Informácia o zúžení a rozšírení dôvodov začatého konania, č. z. 100-000-272-958 zmena právnej kvalifikácie porušenia uvedeného v časti I. bod 1, 2 a 3 výroku prvostupňového rozhodnutia.

8. Prvostupňový orgán oznámil účastníčke konania doručením „Oznámenia o začatí konania č. z. 100-000-239-273 k č. sp. NBS1-000-040-618“ (ďalej len „Oznámenie k sp. zn. NBS1-000-040-618“), že začal dňa 06.07.2020 konanie o uložení sankcie, a to pokuty a opatrenia na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov spočívajúcich v porušení práv finančného spotrebiteľa a porušení povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov. Prvostupňový orgán následne oznámil účastníčke konania prostredníctvom listu označeného ako „Informácia o zúžení a rozšírení dôvodov začatého konania zo dňa 05.02.2021“, č. z.: 100-000-272-974 zmenu právnej kvalifikácie porušenia uvedeného v časti I. bod 4 a 5 výroku prvostupňového rozhodnutia.

9. K spojeniu konaní vedených pod č. sp. NBS1-000-037-993 a č. sp. NBS1-000-040-618 do konania č. sp. NBS1-000-040-618 došlo rozhodnutím o spojení konaní zo dňa 09.02.2021, č. z. 100-000-272-976, ktoré bolo účastníčke konania doručené dňa 12.02.2021.

10. Prvostupňovým rozhodnutím č. sp. NBS1-000-040-618, č. z. 100-000-391-012 zo dňa 20.09.2022 uložil prvostupňový orgán účastníčke konania podľa ustanovení § 24 ods. 1 písm. a) a b) bod 2 v spojení ods. 3 a 5 zákona č. 90/2016 Z. z. a § 50 ods. 1 písm. d) a t) v spojení s ods. 9 a 10 zákona č. 483/2001 Z. z. pokutu vo výške 35 000 eur, opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov a povinnosť zverejniť verejné vyhlásenie o porušení práv finančných spotrebiteľov a porušení povinností v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov. Predmetné rozhodnutie bolo účastníčke konania doručené dňa 23.09.2022.

11. Dňa 10.10.2022 doručila účastníčka konania podanie označené ako „Rozklad proti Rozhodnutiu Národnej banky Slovenska, č. sp. NBS1-000-040-618, č.z. 100-000-391-012 zo dňa 20.09.2022“. Predmetný rozklad bol predložený Bankovej rade Národnej banky Slovenska (ďalej len „Banková rada NBS“), ktorá dospela k záveru, že preskúmané prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu a jeho nesprávneho vyhodnotenia týkajúceho sa konaní špecifikovaných v častiach I. bodoch 2 a 5 výroku predmetného rozhodnutia. Banková rada NBS tiež požadovala prehodnotiť aj ukládanie sankcie v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa zákona o dohľade s využitím absorpčnej zásady, podľa ktorej sa sankcia za konanie uloží podľa ustanovenia zákona umožňujúceho uloženie prísnejšej sankcie.

12. Rozhodnutie Bankovej rady NBS č. sp. NBS1-000-078-186, č.z.:100-000-580-868 zo dňa 25.09.2023, ktorým zrušila preskúmané prvostupňové rozhodnutie a vec vrátila na ďalšie konanie, nadobudlo vykonateľnosť dňa 03.10.2023. Spisový podklad ku konaniu č. sp. NBS1-000-040-618 bol prvostupňovému orgánu vrátený dňa 09.11.2023, č.z. 100-000-605-173.

III. Konanie vo veci po zrušení rozhodnutia Bankovou radou NBS

13. Prvostupňový orgán v novom konaní požiadal listom zo dňa 18.03.2024, č.z.100-000-672-885 o aktualizáciu zoznamov úverových zmlúv týkajúcich sa predmetného konania. Účastníčka konania predložila vo vyjadrení zo dňa 02.07.2024, č. z. 100-000-728-921, zoznam zmlúv spotrebiteľskom úvere uzatvorených podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v rozhodnom období vo formáte súboru podporovanom programom Microsoft Excel v štruktúre tabuľky so stavom údajov k 21.03.2024, ako aj zoznam všetkých (aktívnych aj ukončených) zmlúv o úvere na bývanie uzatvorených medzi bankou a spotrebiteľmi podľa zákona č. 90/2016 Z. z. v štruktúre tabuľky podporovanej programom MS EXCEL so stavom údajov k 21.03.2024.

14. Dňa 03.10.2024 sa účastníčka konania zastúpená JUDr. XXX XXXXXX, advokátkou zapísanou v zozname advokátov vedenom SAK, č. osvedčenia XXXXXX, konajúcou na základe poverenia zo dňa 23.02.2024, oboznámila so spisovým podkladom k spojenému konaniu č. sp. NBS1-000-040-618, o ktorom bola vyhotovená zápisnica zo dňa 03.10.2022, č. z.: 100-000-777-

831 (ďalej len „Zápisnica zo dňa 03.10.2024“). Splnomocnená právna zástupkyňa účastníčky konania podpísala Zápisnicu zo dňa 03.10.2024 na znak súhlasu, že jej obsah zodpovedá reálnemu priebehu tohto úkonu a bol jej vydaný jeden jej rovnopis. Účastníčka konania nevyužila právo na vyjadrenie sa k spisovému podkladu.

15. Účastníčka konania dňa 15.10.2024 doručila prvostupňovému orgánu list s názvom „Vyjadrenie sa k obsahu spisových podkladov“, č. z. 100-000-782-665, v ktorom uviedla, že nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie spisového materiálu a trvá na svojich vyjadreniach k jednotlivým listinám, ktoré v konaní predložila.

16. Dňa 09.12.2024 vydal prvostupňový orgán rozhodnutie č. sp. NBS1-000-040-618, č. z. 100-000-826-736, ktorým uložil účastníčke konania podľa ustanovenia § 35f ods. 1 písm. a) v spojení s § 35f ods. 2 a § 35h ods. 1 a ods. 3 zákona o dohľade Z. z. úhrnnú pokutu vo výške 75.000 eur a podľa ustanovení § 35f ods. 1 písm. b) v spojení § 35h ods. 5 zákona o dohľade opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov spočívajúce v povinnosti odoslať adresné oznámenie dotknutým spotrebiteľom, ktorých práva na zníženie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom alebo úverom na bývanie pri splatení týchto úverov pred lehotou splatnosti porušila.

17. Banková rada NBS má za preukázané, že prvostupňové rozhodnutie bolo doručené účastníčke konania dňa 21.01.2025 na základe doručky pripojenej k prvostupňovému rozhodnutiu založenému v spise č. NBS1-000-040-618, ktorá má pre tento účel povahu verejnej listiny.

IV. Podanie rozkladu účastníčkou konania

18. Dňa 03.02.2025 bol prvostupňovému orgánu doručený list označený ako „Rozklad proti Rozhodnutiu Národnej banky Slovenska, č. sp.: NBS1-000-040-618 č. z.: 100-000-826-736, zo dňa 9.12.2024“ zo dňa 29.01.2025, ktorý je založený v sp. č.: NBS1-000-040-618, pod č. záznamu 100-000-838-906 (ďalej len „rozklad“). Rozklad bol podaný účastníčkou konania zastúpenou spoločnosťou XXX, XXXX & Partners, s.r.o. advokátska kancelária so sídlom XXX XX, XXX XX XXX, na základe plnomocenstva zo dňa 23.02.2024.

19. Účastníčka konania v podanom rozklade žiada, aby Banková rada NBS prvostupňové rozhodnutie zrušila a konanie zastavila alebo, ak budú splnené hmotnoprávne alebo procesnoprávne dôvody, aby napadnuté rozhodnutie zrušila a vrátila vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

20. Prvostupňový orgán rozkladu účastníčky konania sám nevyhoviel, preto v súlade s § 30 ods. 2 zákona o dohľade postúpil rozklad spolu so spisovým materiálom č. NBS1-000-040-618 a so stanoviskom zo dňa 04.03.2025 zaevidovaným pod č. záznamu 100-000-859-802 Bankovej rade NBS na druhostupňové konanie.

21. Podľa § 32 ods. 2 tretia veta zákona o dohľade „Banková rada rozhodnutím odmietne rozklad, ktorý bol podaný oneskorene alebo ktorý bol podaný osobou, ktorá na podanie

rozkladu nie je oprávnená, alebo ak rozklad smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je rozklad prípustný.“.

22. Banková rada NBS má za preukázané, že rozklad účastníčky konania voči prvostupňovému rozhodnutiu bol doručený NBS dňa 03.02.2025. Banková rada NBS konštatuje, že procesná lehota 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia rozhodnutia na podanie rozkladu podľa § 29 ods. 5 zákona o dohl'ade, bola dodržaná. Z uvedených skutočností je zrejmé, že boli naplnené zákonné predpoklady na preskúmanie zákonnosti prvostupňového rozhodnutia a postupu prvostupňového orgánu v konaní o rozklade účastníčky konania vedenom pred Bankovou radou NBS.

V. Aplikácia právnych predpisov

23. Keďže v priebehu sankčného konania došlo k viacerým zmenám právnej úpravy v rôznom čase, bolo potrebné najskôr vyhodnotiť, či orgán dohl'adu správne aplikoval účinné ustanovenia právnych predpisov.

24. Banková rada preskúmala rozhodnutie z pohľadu správnosti aplikácie právnych predpisov a uvádza nasledovné.

25. Podľa § 24 ods. 11 zákona o dohl'ade pre rozhodnutie je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase jeho vydania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Orgán dohl'adu správne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase vymedzeného obdobia porušenia, v období od 01.07.2018 do 07.11.2019, teda v znení zákona č. 373/2018 Z. z., keďže trváci správny delikt sa posudzuje podľa predpisov účinných v čase jeho dokonania. Hoci orgán dohl'adu explicitne neuviedol zákon č. 373/2010 Z. z., správne uviedol, že aplikoval právnu úpravu účinnú v čase porušenia.

27. Orgán dohl'adu správne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia zákona č. 90/2016 Z. z. účinného v čase vymedzeného obdobia porušenia, v období od 21.03.2016 do 06.07.2020, teda v znení zákona č. 214/2018 Z. z., keďže trváci správny delikt sa posudzuje podľa predpisov účinných v čase jeho dokonania. Hoci orgán dohl'adu explicitne neuviedol zákon č. 214/2018 Z. z., správne uviedol, že aplikoval právnu úpravu účinnú v čase porušenia.

28. Orgán dohl'adu tiež správne aplikoval procesnoprávne ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z. Vo všeobecnosti sa na proces správnych orgánov vzťahujú ustanovenia novej právnej úpravy so zachovaním účinkov uskutočnených právnych úkonov. Prvostupňové konanie vedené orgánom dohl'adu a druhostupňové konanie o rozklade tvoria jeden celok. Počas konania došlo k viacerým novelizáciám zákona č. 747/2004 Z. z., pričom prechodné ustanovenia upravujú vždy rovnako aplikáciu novej právnej úpravy na začaté a neskočené konania. Zákonom č. 108/2024 Z. z. bol s účinnosťou od 01.07.2024 novelizovaný aj zákon č. 747/2004 Z. z., ktorý upravuje v § 45i prechodné ustanovenia aj pre aplikáciu procesných ustanovení, a to nasledovne: „(2) Konania začaté a právoplatne neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa osobitných predpisov¹⁾ a tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2024; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 1. júlom 2024, zostávajú zachované.“. Rovnako tak

v zmysle § 45j ods. 2 zákona č. 747/2004. Z. z. platí, že „Konania začaté a právoplatne neskončené pred 17. januárom 2025 sa dokončia podľa osobitných predpisov¹⁾ a tohto zákona v znení účinnom od 17. januára 2025; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 17. januárom 2025, zostávajú zachované.“.

29. Keďže na konania vedené Národnou bankou Slovenska, vrátane ochrany spotrebiteľa na finančnom trhu sa vzťahujú procesné ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z., Banková rada NBS uplatňuje procesnoprávne ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z. v znení jeho novelizácií, podľa prechodných ustanovení v § 45i a § 45j. Počas konania o rozklade pred Bankovou radou NBS bol zákon o dohľade tiež novelizovaný aj zákonom č. 187/2025 Z. z., avšak táto novelizácia nemá vplyv na procesnoprávne ustanovenia zákona o dohľade a konanie pred Bankovou radou NBS. Banková rada NBS taktiež dopĺňa, že rozhodujúce aplikované procesnoprávne ustanovenia sa taktiež počas konania pred Bankovou radou NBS nemenili.

30. Keďže v čase konania bol novelizovaný aj zákon č. 747/2004 Z. z., ktorý s účinnosťou od 01.07.2024 zmenil ustanovenia k ukladaniu pokút, konkrétne bol novelizovaný § 35f zákona č. 747/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2024, musela sa Banková rada NBS vo vzťahu k uloženej pokute vysporiadať aj s otázkou aplikácie právnej úpravy, hoci to účastníčka konania sama nenavrhol. Prechodné ustanovenia neupravujú špecificky aplikáciu právnej úpravy z hľadiska ukladanej pokuty, je potrebné v zmysle správneho trestania aplikovať právnu úpravu účinnú v čase porušenia (pričom na posudzovaný delikt ako trváci sa uplatňujú ustanovenia v čase, kedy bol tento delikt dokonaný), ibaže by bola novšia právna úprava pre páchatel'a priaznivejšia. Právnu úpravu je potrebné aplikovať na ukladanie pokuty ako celok. K hodnoteniu aplikácie právnej úpravy vo vzťahu k ukladaniu pokuty poukazuje Banková rada NBS na časť odôvodnenia tohto rozhodnutia vo vzťahu k ukladanej pokute.

VI. Konanie pred Bankovou radou NBS

31. Banková rada NBS v súlade s ustanovením § 32 ods. 1 zákona o dohľade uskutočnila druhostupňové konanie o rozklade, pričom po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia napadnutého podaným rozkladom, celého spisového podkladu, ako aj na základe skutočností všeobecne známych a skutočností známych NBS z jej činnosti, ktoré netreba dokazovať (§ 24 ods. 4 zákona o dohľade), zistila skutočnosti uvedené v tomto rozhodnutí a dospela k nasledujúcim záverom.

32. Účastníčka konania podala rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu v celom rozsahu, pričom ho odôvodnila vo vzťahu k častiam I. a II. výroku prvostupňového rozhodnutia, ako aj výške a odôvodnenosti uloženej pokuty poukazujúc na nezákonnosť a nedostatočnú odôvodnenosť vydaného prvostupňového rozhodnutia, ako aj na nedostatočne zistený skutkový stav veci.

33. Banková rada NBS sa námietkami účastníčky konania riadne zaoberala, vysporiadala sa s nimi tak, ako to vyplýva z obsahovo nadväzujúceho textu z prepisu jednotlivých argumentov účastníčky konania uvedených v podanom rozklade, pričom nezistila

dôvody na zrušenie prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, ani na zrušenie prvostupňového rozhodnutia a zastavenie konania, ako požaduje účastníčka konania v závere rozkladu.

34. Banková rada NBS zároveň uvádza, že sa časťou rozkladu účastníčky konania s názvom „Sumarizácia napadnutého Rozhodnutia v časti porušenie práv finančného spotrebiteľa“, v ktorej je zreprodukovaný výrok prvostupňového rozhodnutia nezaoberala z dôvodu, že uvedená časť rozkladu neobsahuje žiadne právne a ani skutkové námietky účastníčky konania.

Dôvod rozkladu označený ako „Procesné námietky účastníčky konania – právna kvalifikácia postihnutia konania účastníčky konania v Rozhodnutí NBS“

35. *Účastníčka konania s právnou kvalifikáciou uvedenou v bodoch 165 až 183 napadnutého rozhodnutia nesúhlasí z viacerých dôvodov. NBS pri právnej kvalifikácii konania údajne nezobrala do úvahy zmenu právnej kvalifikácie vykonanú Listom NBS č. sp. NBS1-000-040-618, 100-000-354-757 zo dňa 22.6.2022 vo vzťahu k porušeniu zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou NBS rozhodla o sankcionovaní konania účastníčky konania podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. a ani obsah a charakter ustanovenia § 23 a 24 zákona č. 90/2016 Z. z.*

36. *Účastníčka konania zastáva názor, že zákon o dohl'ade sa použije pri výkone dohl'adu s výnimkou sankčného konania, ktoré je ako lex specialis upravené v § 24 zákona č. 90/2016 Z. z. Vychádzajúc z logiky použitej prvostupňovým orgánom by každé porušenie zákona č. 90/2016 Z. z. bolo zároveň porušením zákona č. 747/2004 Z. z. a osobitné ustanovenia o sankciách za porušenie uvedených predpisov by boli vo vzťahu ku všetkým dohliadaným subjektom úplne nadbytočné a nemohli by sa vo väzbe na porušenie práv spotrebiteľov nikdy aplikovať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je účastníčka konania názoru, že NBS napadnuté Rozhodnutie založila na nesprávnej právnej norme.*

37. K tomu Banková rada NBS uvádza, že podstatou námietky účastníčky konania je nesprávne rozlišovanie medzi hmotnoprávnymi (materiálnymi) normami, ktoré stanovujú čo je správnym deliktom a aký druh sankcie je možné za spáchanie deliktu uložiť a procesnoprávnymi normami na druhej strane, ktoré upravujú konanie pred orgánom dohl'adu. Tu je potrebné uviesť, že zákon o dohl'ade je osobitnou právnou normou, ktorá obsahuje okrem hmotnoprávných ustanovení aj procesnoprávne ustanovenia. Oprávnenia NBS sú definované v ustanoveniach § 1 zákona o dohl'ade, ktorý v ods. 3 písm. a) bode 3. stanovuje, že NBS v rámci dohl'adu nad finančným trhom vedie konania, udeľuje povolenia, licencie, súhlasy a predchádzajúce súhlasy, ukladá sankcie a opatrenia na nápravu, vydáva iné rozhodnutia, stanoviská, metodické usmernenia a odporúčania podľa tohto zákona a osobitných predpisov a dohliada na plnenie svojich rozhodnutí vrátane dodržiavania podmienok určených v týchto rozhodnutiach.

38. NBS boli taktiež zverené osobitné oprávnenia, ktoré sa týkajú ochrany spotrebiteľa, a to, že podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona o dohl'ade NBS vykonáva ochranu finančných

spotrebiteľov vrátane vybavovania podaní finančných spotrebiteľov a iných klientov dohliadaných subjektov a podaní spotrebiteľských združení súvisiacich s ponúkaním alebo poskytovaním finančných služieb alebo s inými obchodmi dohliadaných subjektov; finančným spotrebiteľom sa rozumie spotrebiteľ na finančnom trhu, s ktorým pri ponúkaní finančnej služby alebo pri uzatváraní alebo plnení spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí finančnej služby koná dohliadaný subjekt alebo osoba konajúca v mene alebo na účet dohliadaného subjektu. V rámci tejto právomoci NBS boli do zákona o dohl'ade doplnené aj ustanovenia § 35f zákona o dohl'ade, ktoré umožňujú za porušenie práva finančného spotrebiteľa alebo porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov ukladať rôzne druhy sankcií. Platí tu teda opak toho, čo tvrdí účastníčka konania a to, že ustanovenia § 35f sú „lex specialis“ k ustanoveniam v zákone č. 129/2010 Z. z. a v zákone č. 90/2016 Z. z. a to z dôvodu, že tieto oprávnenia môže NBS uplatniť pri ukladaní sankcií len za porušenie práva finančného spotrebiteľa alebo porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov, keďže ide o osobitnú kategóriu sankcií. Aj dôvodová správa k novele zákona o dohl'ade k tomuto ustanoveniu obsahuje nasledovné: *„Tieto sankcie pre poskytovateľov finančných služieb (pre dohliadané subjekty finančného trhu) za ich nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov sú špecifické tak z hľadiska základných sankcií pre jednotlivé druhy dohliadaných subjektov finančného trhu podľa zákonnej úpravy regulujúcej podnikanie jednotlivých druhov dohliadaných subjektov finančného trhu v jednotlivých oblastiach finančného trhu [osobitne v oblasti bankovníctva, poisťovníctva, trhu cenných papierov (kapitálového trhu) a dôchodkového sporenia], ako aj z hľadiska základných sankcií, ktoré sú príslušné ukladať orgány štátneho dozoru v oblasti ochrany spotrebiteľov podľa osobitných predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľov, napríklad Slovenská obchodná inšpekcia podľa zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (zákona č. 128/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov), zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov). Navrhnutá zákonná úprava na ochranu finančných spotrebiteľov je inšpirovaná už existujúcou zákonnou úpravou o štátnom dozore pri ochrane spotrebiteľov.“*

39. Banková rada NBS odkazuje aj na bod 65. rozhodnutia NBS NBS1-000-078-186, č. z.: 100-000-580-868: *„Zákon o dohl'ade upravuje v § 35f sankcie, ktoré sú z hľadiska základného nastavenia voči dohliadaným subjektom za ich nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov oproti sankciám definovaným v príslušných zákonoch upravujúcich reguláciu v jednotlivých oblastiach finančného trhu špecifické. Podľa názoru Bankovej rady NBS pri opätovnom posúdení bude potrebné prehodnotiť aj ukladanie sankcie v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa zákona o dohl'ade nad finančným trhom (§ 35f ods. 1 v spojení s § 35h ods.3). Pri ukladaní sankcií za zbiehajúce sa nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov platí tzv. absorpčná zásada a v takomto prípade sa udeľuje sankcia za konanie podľa ustanovenia zákona umožňujúceho uloženie prísnejšej sankcie. Aj z dôvodu potreby zmeny právnej kvalifikácie pre uloženie sankcie bolo nevyhnutné zrušiť celé prvostupňové rozhodnutie ako nesprávne.“*

40. V sankčnom konaní bolo preukázané, že účastníčka konania spáchala správny delikt pričom zodpovednosť za tento delikt je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Porušenia zákona č. 129/2010 Z. z. a č. 90/2016 Z. z.

predstavujú správne delikty spočívajúce v nedostatkoch v činnosti veriteľa, a to v nedodržaní alebo v obchádzaní ustanovení predmetných zákonov, ktoré však mali aj osobitný rozmer, a to porušenie práv spotrebiteľa. Nedostatok uvedený v § 35f ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. okrem vyššie uvedeného zahŕňa v sebe aj špeciálne kvalifikačné kritérium – špeciálny odlišovací znak, ktorým je pojem „finančný spotrebiteľ“ a NBS je v zmysle zákona oprávnená ukladať pokuty za takéto porušenie zákonných povinností. Zákonodarca tento správny delikt definoval aj ako spoločensky škodlivejší a toto vyjadruje samotná maximálna výška peňažnej pokuty, ktorú je možné za jeho spáchanie uložiť.

Dôvod rozkladu označený ako „Námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia“

41. *Účastníčka konania s právnou kvalifikáciou poplatku za poskytnutie úveru ako provízie/neúrokovej odmeny za poskytnutie úveru nesúhlasí. Tvrdí, že NBS sa v napadnutom rozhodnutí a jeho rozsiahlom odôvodnení nijako nevysporiadala s argumentáciou účastníčky konania k obsahu poplatku za poskytnutie úveru. Vychádza iba z tvrdenia, že účastníčka konania nepreukázala, čo je obsahom poplatku za poskytnutie úveru. Keďže právna úprava žiadnym spôsobom nedefinuje a nevysvetľuje pojem „poplatok“, nemožno akceptovať prístup orgánu dohľadu, ktorý bez odôvodnenia odmieta vysvetlenie veriteľa vo vzťahu k jeho obsahu. Pojem poplatok za poskytnutie úveru je potrebné definovať v kontexte právnej úpravy zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 90/2016 Z. z.*

42. *V priebehu sankčného konania nebolo spochybnené, že spotrebiteľia boli o poplatku za poskytnutie úveru zákonom predpísaným spôsobom riadne informovaní. Pochybnosť vzniká o rozsahu informácie vo vzťahu k obsahu poplatku. Účastníčka konania je presvedčená, že vo vzťahu k spotrebiteľom si splnila všetky svoje zákonné povinnosti. NBS však očakáva, že bude spotrebiteľa informovať o štruktúre poplatku, táto povinnosť jej však z platnej právnej úpravy nevyplyva. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníčka konania informovala spotrebiteľov, s ktorými dojednala poplatok za poskytnutie úveru s jeho postupným splácaním o výške poplatku za poskytnutie úveru, ako i o tom, že poplatok bude splácaný mesačne a jeho splátky nie sú zahrnuté v splátkach úveru.*

43. *Obsah poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru a úveru na bývanie je viazaný na plnenie zákonných povinností veriteľa vyplývajúcich z platnej právnej úpravy. Účastníčka konania tieto služby zhrnula v rozklade proti zrušenému Rozhodnutiu NBS zo dňa 20.09.2022 a rámcovo ich zosumarizovala. Jediným poplatkom, v ktorom môžu byť všetky služby poskytované v súvislosti s poskytnutím úveru obsiahnuté je poplatok za poskytnutie úveru. Ohľadom preverenia poskytnutia všetkých uvedených služieb, ktoré sú v poplatku za poskytnutie úveru zahrnuté je potrebné vykonať dokazovanie v každom jednotlivom prípade spotrebiteľského úveru a úveru na bývanie. Takéto dokazovanie podľa názoru účastníčky konania v sankčnom konaní vykonané nebolo. Bez podrobného preverenia splnenia povinností však NBS nemôže skonštatovať, že služby spoplatnené poplatkom za poskytnutie úveru pri poskytnutí úveru neboli spotrebiteľovi*

poskytnuté. Rovnako nemá dôvod spochybňovať, že uvedené služby sú týmto poplatkom spoplatnené.

44. NBS pri právnom posúdení poplatku za poskytnutie úveru vôbec nezobrala do úvahy argumentáciu uvedenú v rozklade proti zrušenému Rozhodnutiu NBS zo dňa 20.09.2022; rozsah povinností účastníčky konania ako banky v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie upravených osobitnými zákonmi, ako aj to, že náklady súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru a úveru na bývanie vznikajú priamo účastníčke konania ako banke/veriteľovi, keďže ona sama svojimi pracovnými kapacitami a distribučnou sieťou zabezpečuje poskytovanie služieb spotrebiteľom pri poskytnutí úveru.

45. Ďalej NBS údajne pochybila pri dokazovaní, keď obmedzila preverovanie obsahu poplatku za poskytnutie úveru iba na preverovanie priamych nákladov banky vo vzťahu k tretím osobám (notárskych a správnych poplatkov), a po tom, ako zistila, že poplatky za služby tretích osôb nie sú jeho obsahom, ďalšie preverovanie nevykonala. NBS pri právnej kvalifikácii poplatku za poskytnutie úveru zobrala do úvahy iba definíciu odmeny za poskytnutie úveru z oblasti obchodného práva (§ 499 OBZ), ktorá predstavuje základnú normu pre identifikáciu obsahu úverového záväzkového vzťahu, ktorého podstatnou náležitosťou je odplatosť a možnosť zjednať odplatu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky. Obsah tejto odplaty je ale v dispozícii veriteľa.

46. NBS v napadnutom rozhodnutí dokonca dochádza k záveru o tom, že účastníčka konania porušila § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vo vzťahu k 1216 spotrebiteľom (bod 71. napadnutého Rozhodnutia). Ďalej dochádza k záveru, že porušila § 18 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z. z. vo vzťahu k 1097 spotrebiteľom (bod 119. napadnutého Rozhodnutia). NBS uvedených spotrebiteľov neidentifikuje a bez bližších informácií prikazuje (II. výrok napadnutého Rozhodnutia), aby účastníčka konania zaslala stovkám spotrebiteľov, ktorí sú v odôvodnení Rozhodnutia identifikovaní iba súhrnným počtom, oznámenie, ktorým deklaruje, že porušila zákon, keď od spotrebiteľov, ktorí jej predčasne splatili spotrebiteľský úver alebo úver na bývanie žiadala zaplatenie zostatku poplatku za poskytnutie úveru. Uvedeným sa prejedukuje, že účastníčka konania nemala v ani jednom prípade predčasného splatenia nárok na doplatenie poplatku za poskytnutie úveru (alebo jeho časti}, a poplatok za poskytnutie úveru splácaný v splátkach má pri predčasnom splatení úveru totožný právny režim ako úrok. Tento záver je ale v rozpore so závermi Rozsudkov SD EÚ, č.k. C-555/2021 UniCredit Bank Austria (ďalej len „Rozsudok UniCredit Bank Austria“) a C-76/2022 Santander (ďalej len „Rozsudok Santander“). Bez toho, aby došlo k preskúmaniu všetkých uvedených záväzkových vzťahov nie je možné konštatovať, že došlo k porušeniu citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 90/2016 Z. z. V rámci dokazovania je potrebné preskúmať celú predzmluvnú a zmluvnú dokumentáciu uvedených spotrebiteľov a zistiť, či si účastníčka konania splnila svoje zákonné povinnosti preskúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a vykonala všetky s tým súvisiace úkony. Preverovanie uvedených skutočností a právne posúdenie konkrétneho skutkového stavu patrí výlučne súdu, ktorý o potenciálnom nároku spotrebiteľa môže rozhodovať v riadnom civilnom sporovom konaní.

47. Účastníčka konania už v rozklade proti zrušenému Rozhodnutiu NBS zo dňa 20.09.2022 uvádzala, že je potrebné porovnať predmet sporu Lexitor a predmet prebiehajúceho konania NBS. Rozsudok Lexitor síce prináša rozšírenú interpretáciu pojmu celkové náklady spojené s úverom v zmysle článku 16 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, je však nutné posudzovať ich v príčinnej súvislosti s konkrétnym skutkovým stavom a za použitia korektívu vyjadreného v bode 34 Rozsudku Lexitor. Závery Rozsudku Lexitor nie je možné vykonať vo vzťahu k nároku na doplatenie splátok poplatku za poskytnutie úveru, aj vzhľadom na absenciu úpravy postupu zmluvných strán v súvislosti so vzdaním sa práva veriteľa na náklady, ktoré v celosti v prospech spotrebiteľa vykonal a ktoré spotrebiteľ spotreboval. Účastníčka konania je názoru, že „eurokonformný“ výklad § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ako i výklad § 18 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z. z. prezentovaný NBS sa nemôže vzťahovať na pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi existujúce v čase predčasného splatenia. Pohľadávka účastníčky konania na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru vznikla momentom poskytnutia (čerpania) úveru podľa Zmluvy o úvere.

48. Vo vzťahu k úverom na bývanie, NBS v napadnutom rozhodnutí argumentuje závermi Rozsudku UniCredit Bank Austria a Rozsudku Santander. S poukazom na bod 31 rozsudku UniCredit Bank Austria účastníčka konania je názoru, že z jej interpretácie obsahu poplatku za poskytnutie úveru v celom rozsahu vyplýva, že ním spotrebiteľ platí poplatok za služby veriteľovi a služby, ktoré veriteľ vykonal v prospech spotrebiteľa boli v celom rozsahu spotrebované pri poskytnutí úveru.

49. Výrokom II. napadnutého rozhodnutia NBS sa prikazuje účastníčke konania, aby bližšie nešpecifikovanému počtu spotrebiteľov, ktorí nie sú v rozhodnutí žiadnym spôsobom identifikovaní, zaslala oznámenie, v ktorom uvedie, že porušila zákon, keď od nich žiadala zaplatenie zostatku poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. úveru na bývanie, resp. zaplatenie poplatku za spracovanie žiadosti o predčasné ukončenie poistenia schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Uvedený výrok predstavuje arbitrárny zásah orgánu dohľadu do individuálnych záväzkových vzťahov so spotrebiteľmi, bez toho, aby bola preverená predzmluvná a zmluvná dokumentácia, vrátane procesu predčasného splatenia úveru. Zo všetkých Rozsudkov SD EÚ, na ktoré sa orgán dohľadu v napadnutom rozhodnutí odvoláva, vyplýva, že preverovanie a preukazovanie obsahu služieb, ktoré sú zahrnuté v poplatkoch patrí v jednotlivých prípadoch do pôsobnosti vnútroštátneho súdu. NBS nie je oprávnená konštatovať, že došlo vo vzťahu ku všetkým trom skupinám spotrebiteľov v porušení povinnosti účastníčky konania v celom rozsahu. Uvedené tvrdenie je nepreukázané a svojvoľné a nemá oporu v dokazovaní. Výrok II. napadnutého rozhodnutia je okrem jeho nevykonateľnosti aj neproporcionálny. V tejto súvislosti poukázala na obdobný prípad prejednávaný Českou národnou bankou, ktorá v Rozhodnutí, sp. zn. 2021/105473/570 zo dňa 13.10.2021 v nadväznosti na porušenie zákona neudelila dohliadanému subjektu žiadne ďalšie opatrenie.

50. Banková rada NBS uvádza nasledovné. Podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne a najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy veriteľovi. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, veriteľ nemá nárok

na žiadnu inú kompenzáciu od spotrebiteľa okrem kompenzácie nenávratných poplatkov, ktoré veriteľ zaplatil orgánu verejnej správy v súvislosti s týmto spotrebiteľským úverom.

51. Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 90/2016 Z. z., ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 3, je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa úver na bývanie začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy o úvere na bývanie veriteľovi. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby úveru na bývanie. Ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, veriteľ nemá nárok na žiadnu inú kompenzáciu od spotrebiteľa okrem kompenzácie nenávratných poplatkov, ktoré veriteľ zaplatil orgánu verejnej správy v súvislosti s týmto úverom na bývanie.

52. Ustanovenie § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. a ustanovenie § 14 ods. 5 zákona č. 90/2016 Z. z. sú kogentné a sú takmer identické a značne limitujú rozsah plnenia dlžníkom, keďže obsahujú zhodný taxatívny výpočet plnení, ktoré je veriteľ po odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo zmluvy o úvere na bývanie oprávnený požadovať od spotrebiteľa. Veriteľ má nárok na splatenie istiny a úroku, ktorý sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby úveru na bývanie. Rovnako nemá v prípade odstúpenia od zmluvy právo na žiadnu inú kompenzáciu od spotrebiteľa okrem kompenzácie nenávratných poplatkov, ktoré veriteľ zaplatil orgánu verejnej správy v súvislosti s týmto úverom na bývanie. Takýmito poplatkami sú napríklad poplatky za overenie podpisov na zmluvách.

53. Pritom právo na odstúpenie od zmluvy za podmienok určených v § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 14 ods. 5 zákona č. 90/2016 Z. z. vzniká spotrebiteľovi okamihom uzatvorenia zmluvy o úvere. Právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere je jedným zo základných spotrebiteľských práv a predstavuje transpozíciu článku 14 písm. b) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“). Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (ďalej len „smernica 2014/17/EÚ“) nestanovuje také konkrétne pravidlá pre odstúpenie od zmluvy o úvere na bývanie, pričom ponecháva členským štátom relatívnu voľnosť v tom, ako naplnia jej ciele. Keďže obe vyššie uvedené zákonné ustanovenia týkajúce sa nárokov pri odstúpení od zmluvy sú takmer zhodné, aj podľa názoru Bankovej rady NBS výklad ustanovení § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. platí rovnako aj pre výklad ustanovení § 14 ods. 5 zákona č. 90/2016 Z. z.

54. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o úvere na bývanie boli vytvorené účastníčkou konania, pričom spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, čo sa týka samotných zmluvných podmienok. Ako už bolo uvedené, právo na odstúpenie vzniká spotrebiteľovi okamihom uzatvorenia zmluvy o úvere. Keďže sa v zmysle ustanovenia § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 13 ods. 9 zákona č. 90/2016 Z. z. spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z týchto zákonov, potom je na veriteľovi, ktorý zmluvy o úvere vytvára, aby uvedené zákonom stanovené pravidlo

reflektoval aj v zmluvných podmienkach. Tvorba a koncipovanie zmluvných podmienok účastníckou konania musí rešpektovať ochranu spotrebiteľa, ako aj platné právne predpisy. Všeobecným pojmovým znakom správnych deliktov je konanie (komisívne alebo omisívne). V zmysle ustanovenia § 35f ods. 1 písm. a) zákona č. 747/2004 Z. z. tomu, kto porušil práva finančného spotrebiteľa alebo porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, Národná banka Slovenska je podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zisteného nedostatku príslušná uložiť pokutu do výšky 1 000 000 eur. „Nedostatok“ je obsahovo širší pojem, preto v sebe zahŕňa nielen konanie priamo spôsobujúce ujmu na právach spotrebiteľa, ktorú je možno vyjadriť v peniazoch, ale aj konanie vo forme dojednania zmlúv o úvere s nezákonnou podmienkou.

55. Orgán dohľadu správne vyhodnotil aj skutočnosť, že účastníčka konania túto konkrétnu danú zmluvnú podmienku v zmluvách o spotrebiteľskom úvere a v zmluve o úvere na bývanie dohľadla, ale reálne ju nepoužívala. Ochrana spotrebiteľa má osobitnú úpravu odstúpenia od zmluvy oproti úprave v občianskom, či v obchodnom práve, a preto už aj samotné dohodnutie tejto zmluvnej podmienky predstavuje porušenie zákonných povinností. V prípade odstúpenia od zmluvy zákonodarca v oboch normách zhodne stanovil, že ak spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie, veriteľ nemá nárok na žiadnu inú kompenzáciu od spotrebiteľa okrem kompenzácie nenávratných poplatkov, ktoré veriteľ zaplatil orgánu verejnej správy v súvislosti s týmto úverom. Zámerom zákonodarcu bolo vytvorenie prísnych podmienok pre veriteľov, kedy im nepriznáva žiadnu inú kompenzáciu okrem zaplatených administratívnych poplatkov orgánom verejnej správy, aby boli veritelia motivovaní informovať spotrebiteľa v predzmluvnej fáze v takom potrebnom rozsahu, aby k odstúpeniu od zmluvy o úvere dochádzalo v čo najmenej prípadoch. **Vzhľadom na uvedené Banková rada NBS uzatvára, že predmetná zmluvná podmienka sa týkala aj zaplatenia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý nie je možné od spotrebiteľa požadovať v súlade s platnými právnymi predpismi v prípade odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo zmluvy o úvere na bývanie.**

56. Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

57. Podľa ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver pred lehotou splatnosti, má veriteľ nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti vrátane vydania potvrdení podľa odsekov 6 až 8.

58. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z. z. spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o úvere na bývanie úver na bývanie pred dohodnutou lehotou splatnosti úplne alebo čiastočne splatiť. Spotrebiteľ je povinný uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia úveru na bývanie do jeho splatenia a skutočné náklady priamo súvisiace so žiadosťou o predčasné splatenie, ak odsek 6 neustanovuje inak; tieto skutočné

náklady priamo súvisiace so žiadosťou o predčasné splatenie nesmú presiahnuť 1 % z predčasne splatenej sumy úveru na bývanie okrem odsekov 2, 6 alebo odseku 9.

59. Podľa čl. 16 ods. 1 smernice 2008/48/ES uvádza: *Spotrebiteľ má právo kedykoľvek úplne alebo čiastočne splniť svoje povinnosti podľa zmluvy o úvere. V takých prípadoch má právo na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, pričom takéto zníženie tvoria úroky a náklady v rámci zvyšnej dĺžky trvania zmluvy.*

60. Čl. 25 ods. 1 smernice 2014/17/ES: *Členské štáty zabezpečia, aby mal spotrebiteľ právo splniť úplne alebo čiastočne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere pred uplynutím platnosti tejto zmluvy. V takých prípadoch má spotrebiteľ právo na zníženie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, pričom takéto zníženie tvoria úroky a náklady na zostávajúcu dobu trvania zmluvy.*

61. Právo Európskej únie zaručuje právo spotrebiteľa, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver alebo úver na bývanie, na predčasné splatenie, čoho následkom je aj zníženie úrokov a nákladov na zostávajúcu dobu trvania zmluvy. Spoločným aspektom oboch smerníc, je povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby v prípade predčasného splatenia úveru mali spotrebiteľia právo na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, ktoré má zahŕňať „úroky a náklady v rámci zvyšnej dĺžky trvania zmluvy“ (článok 16 ods. 1 smernice 2008/48) alebo „úroky a náklady na zostávajúcu dobu trvania zmluvy“ (článok 25 ods. 1 smernice 2014/17).

62. Banková rada NBS preskúmala ako orgán dohľadu posúdil porušenia, ktoré sú vytýkané účastníčke konania, a to určenie či poplatok za poskytnutie úveru je spôsobilý byť predmetom zníženia a ak áno, tak aj rozsah resp. metódu výpočtu zníženia.

63. Návod, ako treba skúmať predmetné poplatky dávajú v súčasnosti tri rozsudky Súdneho dvora EÚ, ktoré poskytujú výklad dotknutých článkov oboch spomínaných smerníc. Prvým je rozsudok Súdneho dvora zo dňa 11. októbra 2019, Lexitor, C-383/18, ECLI:EU:C:2019:702 (ďalej len „rozsudok Lexitor“), v ktorom Súdny dvor podal záväzný výklad čl. 16 ods. 1 smernice 2008/48/ES. Po vydaní zrušeného prvostupňového rozhodnutia vydal Súdny dvor dňa 9. februára 2023 rozsudok UniCredit Bank Austria, C-555/21, ECLI:EU:C:2023.78 (ďalej len „rozsudok UniCredit“), v ktorom analyzoval články smernice 2014/17/ES súvisiace so znížením nákladov pri predčasnom splatení úveru na bývanie. Tretím rozsudkom vydaným až po vydaní druhostupňového rozhodnutia Bankovou radou NBS je rozsudok Súdneho dvora zo dňa 17. októbra 2024, QI vs. Santander, C-76/22, ECLI:EU:C:2024:890 (ďalej len „rozsudok Santander“). V ňom Súdny dvor doplnil svoje závery uvedené v rozsudku UniCredit.

64. Podľa názoru Bankovej rady NBS rozsudok Lexitor možno s určitosťou aplikovať na výklad smernice o spotrebiteľských úveroch a rozsudok UniCredit a rozsudok Santander zase možno aplikovať na výklad smernice o úveroch na bývanie.

65. V rámci spotrebiteľských úverov článok 3 písm. g) smernice 2008/48 a v rámci úverov na bývanie článok 4 bod 13 smernice 2014/17 v spojení s článkom 3 písm. g) smernice 2008/48 definujú druh nákladov, o ktoré možno vzhľadom na ich povahu znížiť poplatok za predčasné

splatenie úveru. Pojem „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ zahŕňa všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť na základe zmluvy o úvere, a ktoré sú veriteľovi známe. Obdobne sú koncipované aj ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. a § 2 ods. 1 písm. f) zákona č. 90/2016 Z. z., ktoré v zhode s úpravou v uvedených smerniciach vylučujú z „celkových nákladov“ notárske poplatky alebo v prípade úverov na bývanie poplatky za zápis prevodu vlastníctva nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností alebo tie poplatky, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť za nedodržiavanie záväzkov určených v zmluve (viď bod 23. rozsudku Lexitor a bod 24. rozsudku UniCredit). Vo všeobecnosti tak platí, že zníženie sa nebude vzťahovať na položky, ktoré nie sú súčasťou celkových nákladov. Zároveň je možné vyvodiť záver, že poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol predmetom sankčného konania, bol súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom alebo úverom na bývanie, keďže poplatok za poskytnutie úveru bol v predzmluvných formulároch (ŠEISU a ESIS) a zmluvách predložených účastníčkou konania ku konkrétnym úverovým vzťahom, započítaný do celkových nákladov spojených s poskytnutým úverom.

66. K tvrdeniam účastníčky konania, v ktorých uvádza jednotlivé úkony pri uzatváraní zmlúv o úvere Banková rada NBS uvádza, že tieto úkony neboli predmetom dokazovania, keďže orgán dohľadu by musel skúmať vykonanie konkrétnych úkonov v konkrétnom zmluvnom vzťahu a z dôkazov predložených účastníčkou konania vykonanie jednotlivých úkonov nebolo doložené.

67. Na tomto mieste je potrebné poukázať aj na rozsudok Santander a to body 32. -33.:

32. Výklad článku 25 ods. 1 smernice 2014/17, ktorý podal Súdny dvor v rozsudku z 9. februára 2023, UniCredit Bank Austria (C-555/21, EU:C:2023:78), však nezabavuje spotrebiteľov tejto ochrany.

33. Na účely zaistenia tejto ochrany prináleží vnútroštátnym súdom, aby zabezpečili, že náklady, ktoré musí bez ohľadu na dobu trvania zmluvy o úvere niesť spotrebiteľ, neboli objektívne odmenou veriteľa za dočasné použitie kapitálu, ktorý je predmetom tejto zmluvy, alebo za služby, ktoré by v čase predčasného splatenia ešte mali byť spotrebiteľovi poskytnuté (rozsudok z 9. februára 2023, UniCredit Bank Austria, C-555/21, EU:C:2023:78, bod 38).

34. Vnútroštátny súd preto nemôže len na základe samotnej skutočnosti, že spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy o hypotekárnom úvere zaplatil jednorazovo určité náklady, predpokladať, že tieto náklady patria medzi náklady, ktoré nezávisia od doby trvania zmluvy, a preto nemôžu viesť k zníženiu celkových nákladov spojených s úverom, uvedenému v článku 25 ods. 1 smernice 2014/17.

68. Rozsudok Lexitor uvádza:

32. Okrem toho, ako zdôrazňuje vnútroštátny súd, obmedzenie možnosti zníženia celkových nákladov úveru len na náklady výslovne spojené s dĺžkou trvania zmluvy by viedlo k riziku, že spotrebiteľovi by sa v okamihu uzavretia zmluvy o úvere uložili ďalšie neopakujúce sa platby, keďže by sa veriteľ mohol pokúsiť znížiť na minimum náklady, ktoré závisia od dĺžky trvania zmluvy.

33. Ďalej, ako zdôraznil generálny advokát v bodoch 53 a 55 svojich návrhov, manévrovací priestor, ktorým disponujú úverové inštitúcie pri fakturácii, a ich vnútorná organizácia v praxi veľmi sťažujú spotrebiteľovi alebo súdu určenie nákladov, ktoré objektívne súvisia s dĺžkou trvania zmluvy.

69. Z uvedeného vyplýva, že samotný vznik nároku na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru neumožňuje orgánu dohľadu automaticky predpokladať, že ide o odmenu za služby účastníčky konania, resp. za úkony, ktorých vykonanie deklaruje, a teda aj predpoklad, že pohľadávka na zaplatenie tohto poplatku vznikla momentom poskytnutia úveru. Súdny dvor zdôraznil v bode 30. rozsudku Lexitor povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby sa ustanovenia, ktoré prijímajú na vykonávanie tejto smernice, nedali obísť osobitnou formuláciou zmlúv, keďže by to bolo v rozpore s cieľom zabezpečiť vysokú ochranu spotrebiteľa. Banková rada NBS poukazuje na tento bod rozsudku, ktorý dáva na prvé miesto ochranu spotrebiteľa a nepriznáva ochranu neurčitým ustanoveniam zmlúv pri poskytovaní úverov.

70. Zároveň je možné konštatovať, že dojednaním splatnosti nezaplatených splátok poplatku pri predčasnom splatení, sama účastníčka konania zaradila tento poplatok do kategórie poplatkov, ktoré nesúvisia s dobou trvania úverového vzťahu. Obdobne je možné konštatovať, že zmluvné podmienky dojednávajúce splácanie poplatku za poskytnutie úveru v mesačných splátkach z neho nerobia opakovanú platbu za pravidelne sa opakujúce služby. Zároveň tým, že poplatok bol určený ako isté percento z poskytnutého úveru, to svedčí v neprospech účastníčky konania, keďže ak by poplatok v sebe mal len fixné náklady, ktoré vznikli pri poskytnutí úverov, potom by mali byť pri každom úvere rovnaké bez ohľadu na výšku poskytnutého úveru.

71. Aj z uvedenej judikatúry vyplýva, že je povinnosťou orgánu dohľadu, aby preskúmal jednotlivé zložky poplatku. Z vykonaného dokazovania však účastníčka jednoznačne nedokázala sama objektívne určiť jednotlivé zložky poplatku za poskytnutie úveru a ani dôkazy predložené v administratívnom spise nepreukazujú tvrdenia účastníčky konania. Naopak, zo spisu vyplýva, že náklady, ktoré sú údajne súčasťou poplatku, sú spojené aj s úkonmi účastníčky konania, ktoré sa ešte neuskutočnili (napr. urgencia nesplnených dodatočných podmienok/ podmienok preukazujúcich účelového čerpania a plnenie záväzkov dlžníka dohodnutých v zmluve) alebo ktoré sa vôbec uskutočniť nemusia (napr. úkony súvisiace s čerpaním úveru), ak dlžník od zmluvy odstúpil alebo úver nečerpil.

72. Z ustanovení § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 13 ods. 12 zákona č. 90/2016 Z. z. vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné

plnenie, ktoré nie sú stanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, potom akákoľvek služba odlišná od hlavného predmetu plnenia poskytovaná spotrebiteľovi, musí byť dojednaná v zmluve, resp. aj v dokumentoch, na ktoré samotná zmluva odkazuje a obsahuje iné všeobecné podmienky úveru.

73. Banková rada NBS odkazuje aj na bod 38. a 39. rozsudku Santander:

38. Z toho vyplýva, že v prípade, keď veriteľ neposkytol potrebné informácie, ktoré by vnútroštátnemu súdu umožnili overiť, že dotknuté náklady nepredstavujú odmenu veriteľa za dočasné použitie kapitálu, ktorý je predmetom zmluvy o hypotekárnom úvere, alebo odmenu za plnenie, ktoré v čase predčasného splatenia nebolo v celom rozsahu poskytnuté, tento súd musí na účely zabezpečenia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov predpokladať, že ide o náklady súvisiace s dĺžkou trvania tejto zmluvy, na ktoré sa vzťahuje právo na zníženie zakotvené v článku 25 ods. 1 smernice 2014/17, a to aj vtedy, ak boli tieto náklady zaplatené jednorazovo pri uzavretí uvedenej zmluvy.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 25 ods. 1 smernice 2014/17 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď veriteľ neposkytne informácie, ktoré by vnútroštátnemu súdu umožnili overiť, či provízia vybraná pri uzavretí zmluvy o hypotekárnom úvere patrí do kategórie nákladov, ktoré sú nezávislé od doby trvania tejto zmluvy, má tento súd dospieť k záveru, že na takúto províziu sa vzťahuje právo na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, zakotvené v tomto ustanovení.

74. Súdny dvor preniesol dôkazné bremeno ohľadom existencie služieb, ktoré už boli v plnej miere poskytnuté spotrebiteľovi pred predčasným splatením úveru, na veriteľa a založil vyvrátenú domnienku o tom, že ak nie je možné overiť povahu nákladov, ktoré nesie spotrebiteľ, malo by sa predpokladať, že ide o náklady súvisiace s dĺžkou trvania tejto zmluvy, na ktoré sa vzťahuje právo na zníženie. Keďže v konaní nebolo možné na základe predložených dôkazov určiť konkrétne zložky poplatku je potrebné v posudzovanom prípade aplikovať výklad Súdneho dvora.

75. Vzhľadom na uvedené podľa názoru Bankovej rady NBS bolo v konaní preukázané, že poplatok za poskytnutie úveru neobsahuje len náklady za klientom už poskytnuté služby. Zo zmluvnej dokumentácie, nie je možné vyvodiť jednoznačný záver, že poplatok za poskytnutie úveru v sebe zahŕňa úhradu vopred stanovených služieb, ktoré veriteľ jasným spôsobom uviedol v zmluvnej dokumentácii. Na základe vykonaných dôkazov a záverov judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že poplatok bol stanovený a pri predčasnom splatení aj vybraný v plnej výške v rozpore s platnými právnymi predpismi, keďže v sebe zahŕňal aj neúrokovú odmenu veriteľa za dočasné poskytnutie kapitálu.

76. K tvrdeniam účastníčky konania, ktoré sa týkajú identifikácie klientov, ktorým má podľa časti II. výroku prvostupňového rozhodnutia zaslať oznámenie Banková rada NBS uvádza,

že sama účastníčka konania zaslala orgánu dohľadu zoznam všetkých zmlúv o spotrebiteľských úveroch a zmlúv o úveroch na bývanie v rozhodnom období, a preto disponuje aj v spojení s výrokom tohto rozhodnutia s informáciou o okruhu klientov, ktorým má zaslať predmetné oznámenie.

Ďalšie skutočnosti uvádzané účastníčkou konania v podanom rozklade

77. *V bodoch 69. až 74. rozkladu účastníčka konania uvádza, že má výhrady aj voči konštatovanej protiprávnosti nároku na zaplatenie poplatku za spracovanie žiadosti o predčasné ukončenie poistenia schopnosti splácať úver. Vo vzťahu k zneniu a obsahu § 16 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je podstatné, v akom momente si veriteľ vyúčtuje poplatok súvisiaci s predčasným splatením úveru, pokiaľ je preukázané, že ide o náklad, ktorý je v príčinnej súvislosti s predčasným splatením úveru. Bez úkonu a funkčného informačného systému účastníčky konania sa poisťovňa nedozvie o predčasnom splatení úveru a zániku poistenia, a to napriek tomu, že poistenie zaniká poslednou splátkou spotrebiteľského úveru. Účastníčka konania v tejto súvislosti poukázala aj na obsah Stanoviska ČNB zo dňa 07.03.2019. Keďže toto porušenie bolo vyhodnotené ako porušenie s nízkou závažnosťou, má účastníčka konania zato, že uloženie opatrenia vo výroku II. bod 2 napadnutého rozhodnutia je neadekvátne a neproporcionálne. Vo vzťahu k obsahu opatrenia odkazuje v celom rozsahu na bod 67 a 68 rozkladu. Keďže NBS napadnutým rozhodnutím uložila účastníčke konania úhrnnú pokutu, je pokuta sa porušenie uvedenej povinnosti v tejto časti nepreskúmateľná.*

78. *Vo vzťahu k správnym deliktom spočívajúcimi v tom, že si účastníčka konania mala vymieniť právo na plnenie vo väčšom rozsahu ako pri odstúpení spotrebiteľa od zmluvy o spotrebiteľskom úvere v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia umožňuje ustanovenie § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., resp. ustanovenie § 14 ods. 5 zákona č. 90/2016 Z. z., účastníčka konania považuje pokutu uloženú za porušenie uvedených povinností za nepreskúmateľné z dôvodu uloženia úhrnnej pokuty účastníčke konania.*

79. Banková rada NBS konštatuje, že účelom poistenia schopnosti splácať úver je predovšetkým ochrana záujmov veriteľa ako aj dlžníka v situáciách, ktoré sú pokryté daným poistným vzťahom. V prípade zániku úverového vzťahu musí byť ukončený aj naň naviazaný poistný vzťah, pretože jeho trvanie by nemalo ďalší hospodársky význam. V prípade predčasného splatenia nie je zánik poistenia naviazaný na úkon zo strany poisteného, a preto oň ani poistený nemusí žiadať. Predmetom skúmania v rámci sankčného konania bola skutočnosť, či je možné na zistený skutkový stav aplikovať právnu normu vyjadrenú v ustanoveniach § 16 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Banková rada NBS konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. má potom veriteľ právo na náhradu tých nákladov (ak odseky 3 a 4 neustanovujú inak), ktoré súčasne súviseli s predčasným splatením spotrebiteľského úveru a boli účelne skutočne vynaložené. Ak sú splnené kumulatívne vyššie uvedené podmienky, je spotrebiteľ povinný do určitej miery (vid'. § 16 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 129/2010 Z. z.) kompenzovať náklady, ktoré veriteľovi vznikli pri predčasnom splatení úveru. V rámci konania bolo preukázané, že účastníčka konania takýto úkon vykonávala

za odplatu, avšak tento úkon nepredstavoval skutočne vynaložené náklady a nebol ani účelný, keďže zánik poistenia pri predčasnom splatení úveru alebo odstúpení je spojený s objektívnou skutočnosťou (zaplatením poslednej splátky spotrebiteľského úveru). Výška daného poplatku bola pri rôznych zmluvách rozdielna (viď bod 273. prvostupňového rozhodnutia), pričom išlo zo strany účastníčky konania o jednoduchý administratívny úkon voči poisťovni. Zo zmluvnej dokumentácie taktiež vyplýva, že účastníčka konania ako poisťník má povinnosť informovať poisťovňu o zániku úverového vzťahu a zároveň spotrebiteľa poistné tzv. poplatok za zaradenie do poistenia hradili ako preddavok pri čerpaní úveru, a teda poistné bolo uhradené na zmluvne dohodnutú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

K zmene prvostupňového rozhodnutia

80. Banková rada NBS po náležitom preskúmaní skutkového a právneho stavu relevantného pre prejednávajúcu vec dospela k záveru, že hodnotenie zistených skutočností a získaných dôkazov bolo pri prvostupňovom rozhodovaní vykonané v medziach zákonom povolenou voľnou úvahou (správneho uváženia) v súlade s § 24 ods. 11 zákona o dohľade. V súvislosti so zisteným skutkovým stavom Banková rada NBS nepovažovala za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie v konaní.

81. Banková rada NBS preto konštatuje, že skutkové zistenia získané v rámci prvostupňového konania a vykonané právne posúdenie odôvodňujú postih účastníčky konania za sankcionované protiprávne konanie so zmenami v rámci uloženej pokuty tak, ako je ďalej uvedené.

82. Po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, Banková rada NBS pristúpila k zmenám vo výroku prvostupňového rozhodnutia ktoré sa premietli do časti I. a čiastočne do časti II. výroku druhostupňového rozhodnutia. Zároveň došlo k spresneniu časovej verzie právnych predpisov, za porušenie ktorých bola uložená sankcia.

83. Podľa ustanovenia § 29a zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa k 1. januáru 2026 zrušil Úrad vládneho auditu a podľa § 30c ods. 12 uvedeného zákona pohl'adávkou a záväzky, ktoré mal k 31. decembru 2025 v správe Úrad vládneho auditu, prechádzajú 1. januára 2026 do správy Ministerstva financií Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu upravila Banková rada NBS aj príslušnú časť výroku prvostupňového rozhodnutia.

K uloženej pokute

84. *NBS v konaní rozhodla o uložení pokuty vo výške presahujúcej pokutu v Rozhodnutí č. sp. NBS1-000-040-618, č. z. 100-000-391-012 zo dňa 20.09.2022, a ďalej v porovnaní so zrušeným Rozhodnutím NBS zo dňa 20.09.2022, uložila vo výroku II rozsiahlejšie opatrenia v bodoch 1, 2, 3*

a 4, pričom na tento postup nebol dôvod, preto účastníčka konania vznáša námietku zákazu reformatio in peius. Účastníčka konania poukazuje na závery vyplývajúce z nálezu ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 392/2010 zo dňa 08.02.2011 a zdôrazňuje, že túto zásadu je potrebné dodržiavať ako aj aplikovať pokiaľ možno vždy najširšie a vždy iba materiálne, nie formálne. V napadnutom rozhodnutí nedospela NBS k žiadnym novým skutkovým zisteniam, ktoré by odôvodňovali zmenu právnej kvalifikácie v neprospech účastníčky konania.

85. K tvrdeniu o nerešpektovaní zásady zákazu reformatio in peius Banková rada NBS uvádza, že účastníčka konania v podanom rozklade nerefletovala Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 505/2015 z 13. januára 2016:

„3. Uvedené znaky v bode 2 nemožno identifikovať v správnom konaní. Verejný záujem na náležitej ochrane chráneného spoločenského vzťahu pred protiprávnym správaním subjektu práva porušujúceho právnú úpravu daného spoločenského vzťahu nechráni nijaká protistrana v správnom konaní. Ochrana verejného záujmu spočíva na uvážení orgánu verejnej správy, ktorý vedie správne konanie. Ak by sa v takto organizovanom právnom vzťahu odvolacie konanie vysvetlilo ako konanie, v ktorom je neprípustná zmena prvostupňového správneho rozhodnutia k horšiemu, nenaplňal by sa tým účel odvolania ani účel základného práva na prístup k „inému orgánu Slovenskej republiky“, ktorým v správnom konaní je orgán verejnej správy. Odvolacie správne konanie by sa v rozpore s účelom tohto základného práva zmenilo na konanie, v ktorom ak subjekt práva postihnutý za svoje protiprávne správanie uplatní odvolanie, potom prvostupňové rozhodnutie by sa mohlo buď potvrdiť, alebo zmeniť pre protiprávne sa správajúci subjekt k lepšiemu. Taký stav je nezlučiteľný s princípmi materiálneho právneho štátu, v ktorých je implikovaná aj požiadavka spravodlivosti. Nemožno prehliadnuť, že taký stav je zároveň v rozpore s požiadavkou zdravého rozumu, ktorá tiež nemôže byť irelevantná pre organizáciu a fungovanie materiálneho právneho štátu.

4. Pri zachovaní spravodlivej rovnováhy medzi správaním sankcionovaným v súlade s ústavne konformným zákonom a verejným záujmom, kvôli ochrane ktorého má subjekt práva zákonom ustanovenú povinnosť rešpektovať daný zákonom chránený záujem, samu zmenu správneho rozhodnutia k horšiemu v odvolacom konaní nemožno označiť za protiústavné uplatnenie práva.“

86. Správny súd v Bratislava v rozsudku sp. zn. BA-6S/120/2019 zo dňa 28.03.2025 uviedol: *„Správny súd zdôrazňuje, že tento postup nemožno považovať ani za rozporný so zásadou zákazu reformatio in peius, keďže výsledkom zrušenia prvostupňového rozhodnutia v odvolacom konaní bolo nové prejednanie veci, kde má účastník konania plnohodnotnú možnosť brániť sa proti skutkovým a právnym záverom prvostupňového správneho orgánu. Rovnaký záver vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 2As 212/2022-28 zo dňa 27.04.2023. Zo zásady zákazu reformatio in peius vyplýva, že odvolací správny orgán nesmie zmeniť uloženú sankciu v neprospech obvineného. Hlavný zmysel zákazu zmeny uloženej sankcie k horšiemu v odvolacom konaní spočíva práve v tom, aby mohol účastník konania reagovať na prísnejšie posúdenie veci ešte v rámci správneho konania. V prejednávanom prípade bolo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa odstránené a správny orgán opätovne celú vec prejednal v novom konaní, v ktorom správny orgán opätovne zhodnotil všetky skutkové a právne otázky a žalobca mal možnosť plne uplatniť svoje práva v správnom konaní. Žalobca namieta,*

že správny orgán zvýšil sankciu za porušenie tej istej povinnosti bez zmeny skutkového stavu, avšak prvostupňový správny orgán, po vrátení veci odvolacím správnym orgánom, postupoval v súlade s § 81 ods. 3 a § 82 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z. Pri aplikovaní absorpčnej zásada zohľadnil závažnosť, čas trvania, následky a povahu zistených nedostatkov a posúdil prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti daného prípadu.“

87. Uvedený nález Ústavného súdu SR do určitej miery odmieta plnú aplikáciu predmetnej trestnoprávnej zásady, z dôvodu, že aj druhostupňový orgán môže za určitých okolností zvýšiť uloženíu sankciu. Zároveň z rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že ak bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené rozhodnutím Bankovej rady NBS na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, v pokračovaní konania pred prvostupňovým orgánom dohľadu mala účastníčka konania plnohodnotnú možnosť brániť sa proti skutkovým a právnym záverom prvostupňového orgánu dohľadu. Správne konanie (konanie pred orgánmi verejnej moci) vykazuje osobitosti, ktorými sa odlišuje od súdneho konania a nie je samozrejmosťou prenášať z trestného konania do správneho konania prvky kontradiktórnosti v takom rozsahu ako prezentuje účastníčka konania. Z dikcie zákonných ustanovení § 32 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. je zrejmé, že Banková rada NBS má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o rozklade. V zákone č. 747/2004 Z. z. nie je uvedené, že by bola Banková rada NBS viazaná návrhom účastníčky konania podávajúcej rozklad, naopak predmetné ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z. jej ukladá povinnosť preskúmať zákonnosť prvostupňového rozhodnutia a následne zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov uvedených v rozklade, čo sa stalo aj v prípade zrušeného prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo zrušené aj z dôvodu, že orgán dohľadu na skutkový stav aplikoval nesprávnu právnu normu.

88. Podľa rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR 5Stk/2/2023 zo dňa 29.05.2025: „35. Z načrtnutej judikatúry kasačného súdu vychádza, že zásada zákazu reformatio in peius v rámci správneho trestania platí, avšak na rozdiel od trestného procesu nie v absolútnom režime, teda neplatí automaticky. Inak tiež povedané, zásada zákazu reformatio in peius platí, ale za podmienky, že chránený verejný záujem v konkrétnom prípade neprevyšuje právo účastníka ka konania slobodne a bez strachu z možného zhoršenia jeho situácie/postavenia podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktorým mu bola uložená sankcia za jeho protiprávne konanie. V súlade s rozhodnutím R 25/2022 je na tento účel potrebné posudzovať, či (i) uplatnenie trestnoprávnej úpravy je spôsobilé ochrániť páchatel'a správneho deliktu pred neproporcionálnym postihovaním a (ii) či sa poskytuje dostatočná ochrana príslušnému verejnemu záujmu.“

36. Rovnako je potrebné prihliadať na to, že v rámci správneho trestania nevystupuje ako účastník konania „verejný“ žalobca (prokurátor), ktorý by bol oprávnený aj v neprospech obvineného z priestupku podať odvolanie proti výroku o vine a/alebo sankcii a preto povinnosť zrušiť napadnuté rozhodnutie pre rozpor s právnymi predpismi zatažuje odvolací orgán (mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 2 As 212/2022 z 27. apríla 2023, bod 15).“.

89. Banková rada NBS posudzovala v danom prípade aj tieto aspekty, keďže verejný záujem a to ochrana fungovania finančného trhu prevyšuje práva účastníčky konania. Ochrana spotrebiteľa pri predčasnom splatení úverov je pritom zakotvená v práve EÚ. Túto zásadu reflektuje aj Súdny dvor, keď aj v rozsudku Santander s odkazom na rozsudok UniCredit uviedol, že: „31. V druhom rade treba uviesť, že podľa článku 1 smernice 2014/17 vykladaného vo svetle jej odôvodnenia táto smernica stanovuje spoločný rámec pre určité aspekty zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú zmlúv vzťahujúcich sa na úvery pre spotrebiteľov, ktoré sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti, alebo iné úvery súvisiace s nehnuteľnosťami určenými na bývanie, s cieľom zabezpečiť týmto spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany (rozsudok z 9. februára 2023, UniCredit Bank Austria, C-555/21, bod 29 a citovaná judikatúra).“

90. Celé znenie a doslovný preklad predmetnej zásady trestného práva znie: „Reformatio in peius iudici appellato non licet - Sudcovi, ktorý prejednáva odvolanie, nie je dovolené zmeniť rozsudok k horšiemu“ (porov. Digesta 49, 1, 1, pr. Ulpianus.). Zásada „reformatio in peius“ sa v zásade uplatňuje v odvolacom konaní, avšak sa neuplatňuje pri rozhodovaní prvostupňového orgánu (pozri napr. rozhodnutie NBS1-000-027-006 zo dňa 12.12.2018, str.12). Orgán dohľadu rozhodujúci v prvom stupni je v zmysle § 32 ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. viazaný rozhodnutím, právnym názorom Bankovej rady NBS ako aj dôvodmi, pre ktoré Banková rada NBS vrátila vec na ďalšie prvostupňové konanie a nové rozhodnutie. Keďže Banková rada NBS zrušila pôvodné prvostupňové rozhodnutie ako celok, ktoré nikdy nenadobudlo právoplatnosť, tak nemožno prisvedčiť tomuto názoru, pretože z uvedeného vyplýva aj zrušenie pôvodne uloženej sankcie v danej výške. Orgán dohľadu následne na základe opätovného posúdenia kvalifikoval stíhané skutky ako porušenie § 35f zákona č. 747/2004 Z. z. s hornou hranicou pokuty až 1 000 000 eur a k tejto skutočnosti mala účastníčka právo vyjadriť sa v priebehu konania na prvom stupni. Judikatúra súdov umožňuje takýto postup orgánu verejnej moci, avšak táto zmena musí byť riadne odôvodnená. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ako je v predmetnom konaní, môže dôjsť za istých okolností aj k zvýšeniu pokuty. Vzhľadom na skutočnosť, že Banková rada NBS pristúpila k zníženiu pokuty, táto otázka na účely tejto veci nie je ďalej relevantná.

91. Banková rada NBS zhrňujúco uvádza, že skutkový stav zakladajúci dôvody na vydanie prvostupňového rozhodnutia považuje za dostatočne zistený, náležite posúdený a má oporu v dôkazoch tvoriacich obsah spisového materiálu, z ktorého sa pri rozhodovaní vychádzalo. V konaní bolo preukázané, že sa účastníčka konania dopustila správnych deliktov uvedených vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia.

92. Banková rada NBS však preskúmala uloženú pokutu a jej odôvodnenie a konštatuje, že orgán dohľadu odôvodnil navýšenie pokuty nedostatočne, pričom niektoré časti odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia sú vnútorne rozporné. Zároveň sa orgán prvého stupňa vôbec právne nevysporiadal s aplikáciou právnej úpravy, ktorú použil a nezdôvodnil, v čom je pre účastníčku konania priaznivejšia.

93. Podľa § 35f ods. 1 až 3 zákona o dohľade v znení zákona č. 373/2018 Z. z.

(1) Tomu, kto porušil práva finančného spotrebiteľa alebo porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov,1) Národná banka Slovenska je podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zisteného nedostatku príslušná

a) uložiť pokutu do výšky 1 000 000 eur, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak,

b) uložiť opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov,

c) zakázať používať nekalú obchodnú praktiku alebo zakázať podľa § 35e ods. 1 písm. b) používať neprijateľnú podmienku,

d) zakázať poskytovať finančnú službu alebo zakázať sprostredkovať finančnú službu, na ktorú sa vzťahuje zistený nedostatok, až do odstránenia tohto nedostatku,

e) uložiť povinnosť uverejniť opravu neúplnej, nesprávnej alebo nepravdivej informácie,

f) odobrať za podmienok ustanovených v § 35g ods. 1 povolenie alebo iné udelené oprávnenie na vykonávanie činnosti v oblasti finančného trhu alebo rozhodnúť za podmienok ustanovených v § 35g ods. 1 o zrušení registrácie na vykonávanie činnosti v oblasti finančného trhu a o výmaze z príslušného registra osôb oprávnených vykonávať činnosť v oblasti finančného trhu,

g) uložiť inú sankciu ustanovenú osobitným predpisom1) v oblasti finančného trhu s cieľom ochrany finančných spotrebiteľov.

(2) Tomu, kto opakovane porušil práva finančného spotrebiteľa alebo opakovane porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe, je Národná banka Slovenska príslušná podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zisteného nedostatku uložiť pokutu až do výšky dvojnásobku pokuty podľa odseku 1 písm. a); týmto nie je dotknuté ustanovenie § 35g ods. 1.

(3) Národná banka Slovenska je aj mimo konania o uložení sankcie za nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa tohto zákona oprávnená uložiť dohliadanému subjektu povinnosť predkladať osobitné výkazy, hlásenia a správy a prerokovať nedostatky v činnosti dohliadaného subjektu s osobami oprávnenými konať v mene dohliadaného subjektu, ktorí sú povinní poskytnúť Národnej banke Slovenska ňou požadovanú súčinnosť.

94. Pri posudzovaní zákonných kritérií pre uloženie sankcie Banková rada NBS uplatnila znenie zákona v čase spáchania sankcionovaného skutku, a teda neuplatnila nové kritériá obsiahnuté v novelizovanom ustanovení § 35f zákona o dohl'ade účinnom od 01.07.2024, keďže z posúdenia nevyplýva, že je nová právna úprava pre účastníčku konania priaznivejšia.

95. Ustanovenie § 35f ods. 1 písm. a) zákona o dohl'ade v znení zákona č. 373/2018 Z. z. upravuje všeobecné znaky protiprávneho konania, ktoré má povahu správnych deliktov v oblasti ochrany spotrebiteľa a za ktoré je NBS oprávnená uložiť pokutu do výšky 1 000 000 eur. Sankcia vo forme pokuty má v rámci individuálnej prevencie plniť primárny cieľ, ktorým je odradenie účastníčky konania, aby v porušovaní právnych predpisov pokračovala a primäť ju, aby sa do budúcnosti podobného konania, resp. opomenutia konania vyvarovala, pričom súčasne v rámci generálnej prevencie dáva orgán dohl'adu pokutou ostatným subjektom

najavo, že konanie týmto spôsobom porušujúce právne predpisy hodnotí ako závažné, ktorého následkom je uloženie peňažného postihu.

96. Podľa § 35h ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z., ak Národná banka Slovenska v jednom konaní koná a rozhoduje o uložení sankcie jednej osobe za dva alebo viaceré nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, ktoré boli zistené za obdobie najviac dvanásť po sebe nasledujúcich mesiacov, Národná banka Slovenska za všetky postihované nedostatky uloží úhrnnú pokutu podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na nedostatok s najvyššou hornou hranicou sadzby pokuty vrátane zvýšenia sadzby podľa § 35f ods. 3 alebo osobitných predpisov; ak za viaceré nedostatky sú rovnaké najvyššie horné hranice sadzieb pokút vrátane ich zvýšenia podľa § 35f ods. 3 alebo osobitných predpisov, úhrnná pokuta sa uloží podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na jeden z nich. Ak za postihované nedostatky sú dolné hranice sadzieb pokuty rôzne, dolnou hranicou sadzby úhrnnej pokuty je najvyššia z týchto sadzieb vrátane jej zvýšenia podľa § 35f ods. 3 alebo osobitných predpisov. Národná banka Slovenska pri určení výšky úhrnnej pokuty zohľadní skutočnosti uvedené v § 35f ods. 1 vo vzťahu ku všetkým nedostatkom, ktoré sú postihované rozhodnutím o uložení sankcie, a aj počet týchto nedostatkov.

97. Zároveň je možné konštatovať, že za porušenia vymedzené skutkom vo výroku prvostupňového rozhodnutia v časti I. body 1. – 5. môže byť uložená rovnaká sankcia vo forme peňažnej pokuty, a to za trvajúce delikty v oblasti ochrany finančného spotrebiteľa.

98. K rozsahu porušenia právnych predpisov účastníčkou konania Banková rada NBS konštatuje, že v danom prípade ide o viaccinný súbeh, pričom uvedenými skutkami bola naplnená skutková podstata správneho deliktu ohrozujúceho zákonom chránený rovnaký záujem, a to ochrana práv finančného spotrebiteľa. Na uvedené sa uplatňuje osobitné ustanovenie § 35h ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 373/2018 Z. z.

99. Banková rada NBS uvádza, že posúdenie rozsahu porušenia je zákonom stanoveným kritériom pri určení výšky sankcie. V konaní bolo preukázané, že účastníčka konania uplatňovala predmetné podmienky v dohliadanom období na preukázaný počet zmlúv. Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty, a teda dokonania správneho deliktu nie je podstatné, či účastníčka dané podmienky aj uplatňovala, ale pre správny delikt postačuje len skutočnosť, že účastníčka konania tieto podmienky v zmluvách dohodla, čo mohlo predstavovať škodlivý následok voči spotrebiteľom, a tým narušenie fungovania finančného trhu.

100. V súvislosti s vyššie uvedeným Banková rada NBS preskúmala pokutu uloženú účastníčke konania z hľadiska jej primeranosti, spôsobu zohľadnenia zákonných kritérií vyplývajúcich z § 35f ods. 1 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 373/2018 Z. z., ako aj celkovej odôvodnenosti zo strany prvostupňového orgánu, pričom zastáva názor, že prvostupňový orgán síce uviedol správnu úvahu, ktorá sankciu za porušenia vymedzené vo výroku prvostupňového rozhodnutia odôvodňuje, avšak nevysvetlil, prečo pristúpil k násobnému zvýšeniu pokuty oproti pôvodne uloženej pokute v pôvodnom rozhodnutí, ktoré bolo Bankovou radou NBS zrušené, i keď hodnotil tie isté skutkové okolnosti. Nové skutočnosti, ktoré prvostupňový orgán zhodnotil, uviedol ako poľahčujúce, majúce za následok zníženie

pokuty, ale v konečnom dôsledku uložil pokutu vyššiu. Ako vyplýva z vyššie citovanej rozhodovacej praxe správnych súdov a Ústavného súdu SR, zvýšenie sankcie nie je v takýchto prípadoch vylúčené. Keďže však prvostupňový orgán tieto dôvody nepomenoval a Banková rada NBS z administratívneho spisu nové skutočnosti nezistila, pristúpila k zníženiu pokuty.

101. Účastníčka konania v rozklade namieta aj vyhodnotenie závažnosti porušení jej zákonných povinností ako nízkej, pričom porušenie v tomto rozsahu by nemala mať uložené opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov. Banková rada NBS k tomu uvádza, že súhlasí s odôvodnením závažnosti deliktov v bodoch 299. – 334. prvostupňového rozhodnutia. Samotnú závažnosť je pritom potrebné vnímať komplexnejšie aj v spojení s hodnotením povahy porušených povinností a konkrétnych skutkových okolností toho ktorého skutku. Samotným protiprávnym konaním bol zákonom chránený záujem ohrozený alebo porušený zásadným spôsobom. Z tohto dôvodu aj podľa názoru Bankovej rady NBS vyhodnotil orgán dohľadu závažnosť zistených nedostatkov správne ako okolnosť odôvodňujúcu uloženie pokuty a zároveň predmetného opatrenia.

102. Vzhľadom na okolnosti predmetného sankčného konania Banková rada NBS zastáva názor, že prvostupňový orgán v rámci stanovenia výšky pokuty ako sankcie za porušenia uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia správne vyhodnotil zákonné kritériá pre uloženie pokuty stanovené v § 35f ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona 373/2018 Z. z., a to závažnosť, rozsah, dĺžku trvania, následky a povahu zisteného porušenia. Avšak, nesprávne právne posúdil aplikáciu zákona č. 747/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2024. Vo vzťahu k aplikácii staršej a novej právnej úpravy Banková rada NBS uvádza, že prvostupňový orgán aplikoval novšiu právnu úpravu, ktorú odôvodňoval procesnoprávnou argumentáciou, avšak pre aplikáciu novej právnej úpravy bolo potrebné zohľadniť, ktorá právna úprava je pre páchatel'a priaznivejšia, čo prvostupňový orgán neuskutočnil. Z tohto dôvodu druhostupňový orgán pristúpil k právnemu vyhodnoteniu, či pri použití staršej právnej úpravy by bol účastníčke konania uložený priaznivejší trest. S poukazom na kritériá pre ukládanie sankcie podľa staršej právnej úpravy a skutkových zistení, ktoré v čase vydania prvostupňového rozhodnutia odôvodňovali uložiť pokutu vo výške 35.000 eur, ako aj s prihliadnutím na obsah administratívneho spisu, z ktorého nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zvýšenie pokuty, nevyplývajú, teda skutkové zistenia, z ktorých vychádzal prvostupňový orgán neboli modifikované, tak je z posúdenia pokuty v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí rozkladom za použitia novej právnej úpravy v zmysle, ktorej by bolo účastníčke konania uložená pokuta 75.000 eur zrejme, že pre páchatel'a je priaznivejšie aplikovať staršiu právnu úpravu.

103. Banková rada NBS zhrňujúco uvádza, že skutkový stav zakladajúci dôvody na vydanie prvostupňového rozhodnutia považuje za dostatočne zistený, náležite posúdený a založený na dôkazoch tvoriacich obsah spisového materiálu, z ktorého sa pri rozhodovaní vychádzalo. Banková rada NBS konštatuje, že prvostupňový orgán vyjadril v odôvodnení rozhodnutia svoj právny názor na všetky skutočnosti spojené s dôvodmi, pre ktoré je predmetné konanie vedené.

104. Úlohou Bankovej rady NBS pri preskúmaní prvostupňového rozhodnutia vo vzťahu k uloženej sankcii je následné preverenie zákonnosti a primeranosti sankcie, ako aj toho, či sa prvostupňový orgán dostatočne vysporiadal so všetkými zákonnými kritériami na určenie takejto sankcie. Týmito kritériami sú pri ukladaní sankcie podľa zákona o dohl'ade kritériá vyplývajúce z § 35f ods. 1 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 373/2018 Z. z., ktoré určujú druh a výšku sankcie. S ohľadom na povinnosť rešpektovania zásady legitímnych očakávaní v zmysle § 24 ods. 11 zákona o dohl'ade, sa Banková rada NBS zaoberala otázkou dodržania kontinuity rozhodovania vo veci rovnakých prípadov a v prípade identifikovaného odklonu prvostupňového orgánu od zaužívanej praxe pri rozhodovacej činnosti aj povinnosti preveriť, či prvostupňový orgán takýto postup vo svojom rozhodnutí dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

105. Banková rada NBS v tejto súvislosti uvádza, že sankčné konania voči subjektom pôsobiacim na finančnom trhu sa vyznačujú špecifickými skutkovými okolnosťami, z tohto dôvodu sa v každom jednotlivom prípade primárne uplatňuje požiadavka na individualizáciu sankcie. Súdna prax v tomto smere už ustálila¹, že ako o zhodných prípadoch možno uvažovať pri deliktach vyznačujúcich sa obdobným spôsobom spáchania skutkov, ako aj podobnými okolnosťami, za ktorých k týmto skutkom došlo. Pre posúdenie veci z hľadiska dodržania zásady legitímnych očakávaní preto nie je rozhodujúca len samotná výška pokuty, ale aj dôvody a okolnosti, za ktorých bola uložená. Zákonná povinnosť v zmysle § 24 ods. 11 zákona o dohl'ade teda neznamená, že za podobné porušenia zákona u rôznych subjektov musí byť uložená tá istá sankcia. Takýto prístup by neumožňoval prvostupňovému orgánu vyhodnotiť konkrétne okolnosti spáchania skutku a pomery subjektu, ktorý ho spáchal a v posudzovanom prípade opakovanie porušenia zákonných povinností účastníčkou konania.

106. Banková rada NBS uvádza, že posúdila aj postup orgánu dohl'adu, ktorý pri ukladaní úhrnnej pokuty zohľadnil údaje obsiahnuté vo *Výročnej správe UniCredit Bank 2024*, a to konkrétne údaj o čistom zisku za rok 2024, ktorý predstavoval sumu 10,509 mld. CZK. Podľa názoru Bankovej rady NBS s poukazom na uvedené je bez ďalšieho zrejmé, že udelená úhrnná pokuta nemôže ohroziť hospodárenie účastníčky konania a nie je pre ňu likvidačná, pretože je na dolnej hranici zákonného rozpätia.

107. Na základe uvedeného Banková rada NBS konštatuje, že sankcia vo forme pokuty vo výške 35 000 eur, ktorá predstavuje 3,5 % možného rozsahu pokuty, teda na hranici najnižšej sadzby, bola stanovená v rámci správneho uváženia a po zohľadnení zákonných kritérií. Banková rada NBS považuje uloženú pokutu za proporcionálnu a vzhľadom na hospodárske výsledky účastníčky konania, nie za likvidačnú.

108. V súvislosti s konaním vo veci je potrebné poukázať aj na § 19 ods. 4 a § 35h ods. 1 zákona o dohl'ade, ktoré stanovujú, že premlčacie lehoty na uloženie pokuty, opatrenia na odstránenie a nápravu nedostatkov alebo inej sankcie dohliadanému subjektu za nedostatky zistené pri výkone dohl'adu sa (s účinnosťou od 10. 06. 2013) prerušujú vždy, keď nastala skutočnosť zakladajúca prerušenie lehoty podľa § 19 ods. 4 zákona o dohl'ade s tým, že medzi

---

¹ Napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Asan/21/2018 zo dňa 05.12.2019, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 4 Ads 211/2014 zo dňa 30.12.2014.

tieto skutočnosti patria aj jednotlivé rozhodnutia a tiež všetky iné úkony vykonané v konaní vedenom pre nedostatok zistený v činnosti dohliadaného subjektu, pričom od každého prerušenia premlčania vždy začínajú plynúť nové premlčacie lehoty.

109. Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu a jeho vyhodnotenia Banková rada NBS v zmysle § 29 ods. 4 a § 32 ods. 1 a 2 zákona o dohl'ade rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto druhostupňového rozhodnutia.